

Hetedik üzenet

Az élet kenyere

Igeolvasmány: Jn 6,22-71

- I. Ha figyelmesen olvassuk János evangéliumának 6. fejezetét, akkor egy mély benyomást kéne kapnunk erről a fejezetről, és figyelmet kéne fordítanunk hét kulcsfontosságú pont sorrendjére:**
- A. Az Úr az élet kenyere – 35. 48. vers.
 - B. Az Úr odaadja az Ő élet-kenyerét, hogy együk azt – 51. vers.
 - C. Az Úr a vérét is odaadja, hogy igyuk azt – 53. vers.
 - D. Az Úr nemcsak meghalt, hanem fel is támadt – 56. vers.
 - E. Mivel Krisztus bennünk él, mi Őmiatta élünk, és Isten előtt élünk – 57. vers.
 - F. Az Ő Szelleme, nem pedig a fizikai hústeste, adja nekünk az életet és az életellátmányt – 63a. vers.
 - G. A Szellem az Úr szólt beszédeiben van; az Ő beszédei szellem és élet – 63b. vers.
- II. Az elsődleges cél, amiért az Úr Jézus alászállt a mennyből a földre, az volt, hogy egyetlen központi ügyet elvégezzon – ételként – az élet kenyereként – odaadja Magát nekünk –, hogy szellemi táplálékként megehessük Őt, valamint megemészthessük Őt, és így az alkati összetételünkkel váljon – 50-51. vers.**
- III. János evangéliumának 6. fejezete egy részletes értekezés arról, hogy az Úr Jézus az élet kenyere; Ő kijelentette, „Én vagyok az életnek kenyere” – 48. vers:**
- A. A János 6-ban sok vers felfedi, hogy – a tapasztalatunkhoz és élvezetünkhöz – Krisztus az élet kenyere – 27. 32-35. 47-58. 63a. 68b. vers:
 - 1. A legfontosabb pont a János 6. egész fejezetében, hogy Krisztus az ételünk, az élet kenyere – 35. 48. vers.
 - 2. Őt enni nem egy egyszer s mindenkorra szóló dolog; hanem naponta kapcsolatba kell lépnünk az Úrral, és ennünk kell Őt, mert Ő ehető – 50. vers.
 - 3. Gyakorolnunk kell a szellemünket, hogy pillanatról pillanatra táplálkozzunk Őbelőle, befogadjuk Őt, megemésszük Őt, élvezzük Őt, és alkalmazzuk Őt – 56-57. vers.
 - 4. Mindannyiunknak egyetlen dologra kéne koncentrálnunk – hogy Krisztust együk, és ezután azáltal éljünk, amit megettünk Őbelőle – 54. vers.
 - B. „Munkálkodjatok ne az eledelért, amely elvész, hanem az eledelért, amely megmarad az örök életre, amelyet az embernek Fia ad majd néktek” – 27. vers:
 - 1. Az örökkévaló élet az isteni élet, Isten teremtetlen élete, amely nemcsak örökké tartó az időt illetően, hanem ugyancsak örökkévaló és isteni természetben – 3,15.
 - 2. Az eledel, amely megmarad az örök életre elláthat minket, és bevihet minket az örökkévaló életbe – 6,27.
 - C. „Atyám adja nektek az igazi, mennyből való kenyeret. Mert Isten kenyere az, aki a mennyből száll alá és életet ad a világnak” – 32-33. vers [Csia]:
 - 1. Egyedül szellemi dolgok valódiak; „a Szellem a valóság” – 1Jn 5,6b [angol ford. alapján].
 - 2. Az igazi kenyérként, Krisztus az igazság, a valóság, kenyere; Krisztus igazi, valódi.
 - 3. Mindannyiunkra mély benyomást kell tennie annak a ténynek, hogy szükségünk van Krisztusra mint az élet igazi kenyérére, akit Isten küldött, hogy örökkévaló életet hozzon nekünk.
 - 4. „Istennek kenyere” a János 6,33-ban „az igazi [...] kenyér” a 32. versben.
 - 5. A mennyből alászállott kenyérként Krisztus a mennyi kenyér, Istennek kenyereként pedig Ő Istené, Őt Isten küldte, és Ő Istennel volt – 33. vers.
 - 6. Amikor ezt a kenyeret esszük és megemésztyük, akkor ez az alkati összetételünkkel válik, és az Úrral összekapcsolódunk és összeelegyedünk egyggyé – 1Kor 6,17.

7. Mindenki, aki az élő kenyeret eszi, amely alászállott a mennyből, örökké fog élni – Jn 6,50-51a.
 - D. Az 51b. versben az Úr Jézus azt mondta, „Az a kenyér [...], amelyet Én adok, az Én hústestem, amelyet Én adok a világ életéért” [angol ford. alapján]:
 1. Ezen a ponton a kenyér a hústestté válik.
 2. Az Úr az Ő testét, vagyis a hústestét adta, meghalva értünk, hogy életünk lehessen.
 - E. „Bizony, bizony mondom néktek: Ha nem eszitek az ember Fiának hústestét és nem isszátok az Ő véré, nincs élet bennetek” – 53. vers [angol ford. alapján]:
 1. A vér és a hústest szétválasztása halált jelez.
 2. Itt az Úr világosan utal az Ő halálára, vagyis arra, hogy megölik.
 3. Odaadta a testét, és kiontotta a véré, értünk, hogy örökkévaló életünk lehessen:
 - a. Az Ő hústestét enni azt jelenti, hogy hit által elfogadjuk mindazt, amit Ő megtett abban, hogy értünk adta a testét.
 - b. Az Ő véré, inni azt jelenti, hogy hit által elfogadjuk mindazt, amit Ő elvégzett abban, hogy kiontotta a véré, értünk.
 4. Az Ő hústestét enni és az Ő véré, inni azt jelenti, hogy befogadjuk Őt, az Ő megváltó munkájában, mint életet és életellátmányt azáltal, hogy hiszünk abban, amit megtett értünk a kereszten.
 5. Az 53. versnek a 47. verssel való összehasonlítása alapján az Úr hústestét enni és az Ő véré, inni azt jelenti, hogy hiszünk Őbenne, mert hinni vagy valamibe hinni nem más, mint befogadni – 1,12.
 - F. „Az Én hústestem bizony étel, és az Én vérem bizony ital” – 6,55 [angol ford. alapján]:
 1. Ha nem esszük az ember Fiának hústestét, és nem isszuk az Ő véré, nincs örökkévaló élet bennünk.
 2. Ha esszük Őt, és isszuk Őt, Őmiatta életünk lesz.
 - G. A legerősebb és legfurcsább mondat az egész Bibliában a János 6,57: „Amiként elküldött Engem amaz élő Atya, és Én az Atya miatt élek: akként az is, aki Engem eszik, él Énmiattam” [angol ford. alapján]:
 1. Amikor eszünk, akkor az azt jelenti, hogy ételt veszünk magunkba, hogy az organikus a testünkbe asszimilálódhasson.
 2. Amikor az Úr Jézust esszük, akkor az azt jelenti, hogy befogadjuk Őt magunkba, hogy az újjászületett új ember az élet útján asszimilálhassa Őt:
 - a. Ekkor Őáltala, akit befogadtunk, élünk.
 - b. Ezáltal él Ő, a Feltámadott, bennünk – 14,19-20.
- IV. „A Szellem az, aki megelevenít, a hústest nem használ semmit: a beszédek, amelyeket Én szólok néktek, szellem és élet” – 6,63 [angol ford. alapján]:**
- A. A János 6. utolsó része a Krisztusnak a megelevenítő Szellemmé és az Igévé válásáról szóló szakasz.
 - B. Mivel Krisztus a Szellem, kapcsolatba tudunk lépni Vele mint a Szellemmel a bensőnkben – 1Kor 15,45.
 - C. Mivel Ő a megelevenítő Szellem, táplálkozhatunk Őbelőle, és asszimilálhatjuk Őt mint az ételünket.
 - D. Ahhoz, hogy befogadjuk az Úr Jézust mint az élet kenyerét, az életellátmányunkat a táplálásunkhoz, meg kell látnunk, hogy Ő a megelevenítő Szellem, és hogy ez a Szellem megtestesül az Igében – Jn 6,63.
 - E. Amit nekünk ad az Úr, az a Szellem, aki megelevenít; ez a Szellem az Úr Maga feltámadásban – 1Kor 15,45.
 - F. A János 6,63-ban a „beszédek” követik a Szellemet:
 1. Az Úr arra utalt, hogy a megelevenítéshez Ő a Szellemmé fog válni.
 2. Ezután azt mondta, hogy a beszédek, amelyeket ő szól, szellem és élet; ez azt mutatja, hogy az Ő szólt beszédei a megelevenítő Szellem megtestesülését jelentik – 63. vers.
 3. Ha nem érintjük meg a Szellemet az Igében, nem kaphatunk életet.

4. Naponta az Úrhoz kell jönnünk, és meg kell érintenünk Őt mint a Szellemet az Igében; ha ezt tesszük, táplálkozni fogunk Krisztusból mint az élet kenyeréből – 35. vers.
- G. János evangéliumának 6. fejezete az élet beszédével fejeződik be, ami a módot jelenti nekünk ahhoz, hogy az Úrból mint az élet kenyeréből részesüljünk – 63. vers:
 1. Ha befogadjuk az Igét, miénk lesz a Szellem, és ha a bensőnkben van a Szellem, miénk lesz Krisztus mint az élet belső ellátmánya.
 2. Bárcsak mind felismernénk, hogy a szükségünk Krisztus mint az életellátmányunk, ezután pedig naponta kapcsolatba lépnénk Vele mint az Igében megtestesülő megelevenítő Szellemmel.